

gen, gik jo på, at man ikke ville have, at nogen blandede sig i, hvordan Danmark gennemførte sit demokrati, men jeg kan nu forstå på hr. Peter Skaarup, at det er helt i orden, at Europarådet overvåger demokratiets udvikling, også i Danmark, for Danmark er også medlem af Europarådet. Jeg vil bare gerne have bekræftet, at den fortolkning er rigtig.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, fru Elisabeth Arnold bevæger sig ind på noget, som jeg ikke har sagt.

Fru Elisabeth Arnold siger, at vi ikke vil acceptere afgørelser foretaget af EF-Domstolen. Jo, det vil vi, for det er vi nødt til. Det ligger fuldstændig klart, det må alle rette sig efter. Men det eneste, vi godt vil have lov til at sige, er bare, at vi ikke er enige i, at EF-Domstolen som hovedprincip har, at afgørelser træffes under hensyntagen til, at de skal føre imod stadig snævrere europæisk integration. Men selvfølgelig accepterer vi afgørelserne, det siger sig selv, og det er alle nødt til. Men vi er imod, at man, da man strikkede EF-Domstolen sammen og lavede præmisserne for EF-Domstolen, indførte nogle principper, der går i retning af stadig mere europæisk integration.

Så kan jeg sige, at med hensyn til overvågning mener vi, det er i orden, at man i Europarådet påpeger, hvis der sker brud på menneskerettighederne, eksempelvis Ruslands angreb på Tjetjenien, hvor man forsøgte en udrensning. Vi mener, det er i orden, at man påpeger det fra Europarådets side, men vi er imod ...

Formanden:

Ja tak, taletiden er ved at være slut.

Så går vi videre i ordførerrækken, og det er fru Sonja Albrink.

Sonja Albrink (CD):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til ministeren for redegørelsen og besvarelsen af forespørgslen og dernæst sige, at jeg vil forsøge at gøre det lidt kort, da der også er andre vigtige møder, der snart starter.

Derfor vil jeg om Europarådet generelt indskrænke mig til at gentage, hvad hr. Peter Due-toft sagde under forhandlingen om den tilsvarende redegørelse sidste år, nemlig at vi i CD er meget store tilhængere af internationale samarbejdsorganer og altså også af Europarådets virksomhed. Vi mener, det er af stor vigtighed,

at parlamentarikere fra en lang række lande har et forum, hvor der kan debatteres og arbejdes med emner af stor international betydning, og her tænker jeg selvfølgelig i særlig grad på de grundlæggende menneskerettigheder.

Dette bringer mig over til temaet for den store forespørgsel, som er stillet i relation til udenrigsministerens redegørelse. I CD mener vi, at den beskyttelse af menneskerettighederne, som er udviklet gennem Europarådet og især gennem den europæiske menneskerettighedskonvention, er meget unik. Konventionen har en meget stor tilslutning, og systemet har været i stand til at bære den store tilgang i medlemskredsen.

Effekten af overgangen fra det gamle system, hvor konventionen indledningsvis tog stilling til de enkelte klager og den efterfølgende afvikling, mægling eller oversendelse til domstolen, til det nye system, hvor der kan klages direkte til domstolen, har været fulgt med interesse og vel også nogen nervøsitet med hensyn til sagsmængden. Udenrigsministerens redegørelse viser da også, at sagsmængden nærmest er eksploderet. De problemer, som er forbundet med dette, kan man vel reelt på kort sigt kun imødegå på to måder, nemlig enten ved at indskrænke klagemulighederne eller ved at styrke domstolens ressourcer.

Heldigvis har man fra både dansk og anden side valgt at medvirke til den sidste løsning, for efter CD's opfattelse ligger styrken i konventionen og domstolen nemlig i den brede adgang, der er til at indbringe sager for domstolen. Menneskerettigheder er ikke noget statisk, og derfor er det vigtigt, at konventionen og institutionerne, som skal beskytte menneskerettighederne til stadighed følger udviklingen. Det synes vi faktisk at nedlæggelsen af konventionen og den umiddelbare henlæggelse af alle sager til domstolen er et godt udtryk for.

I CD går vi ind for, at udviklingen fortsættes, og ambitionen må bl.a. være at få udvidet kredsen af lande, som har tilsluttet sig konventionen samt at sikre de grundlæggende menneskerettigheders efterlevelse i de enkelte stater. At dette naturligvis også stiller krav til de nuværende medlemslande er vi helt med på, og vi mener faktisk også, at Danmark både er og skal vedblive at være et foregangsland på dette område.

Vi er helt enige med udenrigsministeren i, at målet selvfølgelig må være at gøre domstolen så hurtig og effektiv som overhovedet muligt, og